

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2006 r. — Total Nederland przeciwko Komisji**(Sprawa T-348/06)**

(2007/C 20/28)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Total Nederland NV (Voorburg, Niderlandy)
(Przedstawiciel: adwokat A. Vandecasteele)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 13 września 2006 r. (sprawa COMP/38.456 — Asphalt — Niderlandy) w zakresie, w jakim stwierdza się w niej, że skarżąca popełniła naruszenie o jednolitym i ciągłym charakterze w latach 1994–2002, nie zaś w latach 1996–2002;
- stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji w zakresie, w jakim:
  - (i) nie uwzględnia się w nim krótszego czasu trwania naruszenia, o którym mowa powyżej;
  - (ii) niewłaściwie oceniono w nim wagę naruszenia;
  - (iii) nie uwzględniono w nim występowania okoliczności łagodzących;
  - (iv) zwiększono w nim grzywnę w celu odstraszenia na podstawie obrotów spółki Total SA, która została błędnie uznana za uczestniczącą w naruszeniu popełnionym przez skarżącą;
- w ramach nieograniczonego prawa orzekania na podstawie art. 31 rozporządzenia Rady nr 1/2003, obniżenie kwoty grzywny w ten sposób, by właściwie odzwierciedlała ona charakter uczestnictwa skarżącej w spornych praktykach;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. w sprawie COMP/E/38.456 — Asphalt — Niderlandy, w której Komisja uznała, że skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE poprzez regularne i zbiorowe ustalanie dla sprzedaży i zakupu asfaltu drogowego w Niderlandach ceny brutto, jednolitego rabatu od ceny brutto na rzecz przedsiębiorstw budownictwa drogowego uczestniczących w kartelu oraz mniejszego maksymalnego rabatu dla innych przedsiębiorstw budownictwa drogowego.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w związku z nieuwzględnieniem

dowodów wskazujących na to, że skarżąca przystąpiła do porozumienia z 1994 r. tylko na jeden rok i zerwała je przed upływem tego okresu, jak również w związku ze zniekształceniem dowodów w drodze uznania za udowodniony fakt ciągłego uczestnictwa skarżącej w 1995 r. do niektórych warunków porozumienia z 1994 r.

Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja nie udowodniła wykonania spornego porozumienia przez skarżącą, chociaż opiera się ona na tej okoliczności przy określaniu wagi naruszenia.

Skarżąca podnosi dodatkowo, że Komisja nie uwzględniła dowodów wskazujących na zerwanie przez skarżącą tego porozumienia.

Wreszcie skarżąca uważa, że Komisja naruszyła prawo w związku z obliczaniem współczynnika odstraszenia zastosowanego do grzywny nałożonej na skarżącą na podstawie obrotów spółki dominującej względem skarżącej, a więc spółki Total SA. Skarżąca stwierdza, że w ten sposób Komisja bezzasadnie oparła się na przypuszczeniu uczestnictwa spółki dominującej w naruszeniu i przyjęła koncepcję obiektywnej odpowiedzialności spółki dominującej.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2006 r. — Niemcy przeciwko Komisji**(Sprawa T-349/06)**

(2007/C 20/29)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma, C. Schulze-Bahr, wspierani przez adwokata C. von Donata)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K(2006) 4194 wersja ostateczna z dnia 25 września 2006 r. zmniejszającej pomoc finansową EFRR w Programie Operacyjnym Północnej Nadrenii — Westfalii w ramach RESIDER (EFRE Nr. 49.02.10.036/ARINCO Nr. 94.DE.16.051) przyznaną na mocy decyzji Komisji nr K (95) 1736 z dnia 27 lipca 1995 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.